

Výrok

Článek 4 odst. 1 směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států ve znění směrnice Rady 2003/123/ES ze dne 22. prosince 2003 musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která stanoví, že dividendy vyplacené mateřské společnosti dceřinou společností musí být nejprve zahrnuty do základu daně prvně uvedené společnosti, než je možné provést v druhém kroku odpočet 95 % jejich výše, přičemž přebytek může být časově neomezeně převáděn do následujících zdaňovacích období s tím, že tento odpočet má přednost před jinými daňovými odpočty, jejichž možnost převodu je časově omezená.

(¹) Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 19. prosince 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris - Francie) – trestní řízení proti X

(Věc C-390/18) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2000/31/ES – Služby informační společnosti – Směrnice 2006/123/ES – Služby – Zprostředkování vztahu mezi hostiteli (profesionálními či soukromými), kteří mají k dispozici ubytování k pronajmutí a osobami hledajícími tento typ ubytování – Kvalifikace – Vnitrostátní právní úprava stanovící některá omezení výkonu povolání realitního makléře – Směrnice 2000/31/ES – Článek 3 odst. 4 písm. b) druhá odrážka – Povinnost oznámit opatření omezující volný pohyb služeb informační společnosti – Neoznámení – Uplatnitelnost – Trestní řízení s návrhem na přiznání náhrady škody v adhezním řízení“)

(2020/C 61/09)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Účastník původního trestního řízení

X

za přítomnosti: YA, Airbnb Ireland UC, Hôtelière Turenne SAS, Association pour un hébergement et un tourisme professionnels (AHTOP), Valhotel

Výrok

- 1) Článek 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“), který odkazuje na čl. 1 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti, musí být vykládán v tom smyslu, že zprostředkovatelská služba, jejímž účelem je prostřednictvím elektronické platformy za úplaty zprostředkovat vztah mezi potenciálními nájemci a pronajímateli, ať již podnikateli či soukromými osobami, nabízejícími poskytnutí krátkodobého ubytování, a zároveň poskytovat řadu dalších doplňkových služeb k této zprostředkovatelské službě, musí být kvalifikována jako „služba informační společnosti“, na kterou se vztahuje směrnice 2000/31.

- 2) Článek 3 odst. 4 písm. b) druhá odrážka směrnice 2000/31 musí být vykládán v tom smyslu, že jednotlivec se může v rámci trestního řízení s návrhem na přiznání náhrady škody v adhezním řízení bránit proti tomu, aby vůči němu byla použita opatření členského státu omezující volný pohyb služby informační společnosti, kterou poskytuje z jiného členského státu, pokud uvedená opatření nebyla oznámena v souladu s tímto ustanovením.

(¹) Úř. věst. C 301, 27.8.2018.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. prosince 2019 – Evropská centrální banka v. Espírito Santo Financial (Portugalsko), SGPS, SA

(Věc C-442/18 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Odepření přístupu k rozhodnutím Rady guvernérů Evropské centrální banky (ECB) – Protokol o statutu Evropského systému centrálních bank a ECB – Článek 10.4 – Důvěrnost zasedání – Výsledek jednání – Možnost zpřístupnění – Rozhodnutí 2004/258/ES – Přístup k dokumentům ECB – Článek 4 odst. 1 písm. a) – Důvěrnost jednání – Porušení ochrany veřejného zájmu“)

(2020/C 61/10)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská centrální banka (zástupci: F. Malfrère, M. Ioannidis, zmocněnci a H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Další účastnice řízení: Espírito Santo Financial (Portugalsko), SGPS, SA (zástupci: L. Soares Romão, J. Shearman de Macedo a D. Castanheira Pereira, advogados)

Výrok

- 1) Bod 1 výroku rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 26. dubna 2018, Espírito Santo Financial (Portugalsko) v. ECB (T-251/15, EU:T:2018:234), se zrušuje v rozsahu, v němž Tribunál tímto bodem výroku zrušil rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 1. dubna 2015, kterým byl částečně odepřen přístup k některým dokumentům vztahujícím se k rozhodnutí ECB ze dne 1. srpna 2014, týkajícímu se společnosti Banco Espírito Santo SA v té části, v níž ECB tímto rozhodnutím odepřela přístup k částce úvěru uvedené ve výňatcích ze zápisu, ve kterém bylo zaznamenáno rozhodnutí Rady guvernérů ECB ze dne 28. července 2014.
- 2) Kasační opravný prostředek se ve zbývajících částech zamítá.
- 3) Žaloba společnosti Espírito Santo Financial (Portugalsko), SGPS, SA se zamítá v rozsahu, v němž zní na zrušení rozhodnutí Evropské centrální banky (ECB) ze dne 1. dubna 2015, kterým byl částečně odepřen přístup k některým dokumentům vztahujícím se k rozhodnutí ECB ze dne 1. srpna 2014, týkajícímu se společnosti Banco Espírito Santo SA v té části, v níž ECB tímto rozhodnutím odepřela přístup k částce úvěru uvedené ve výňatcích ze zápisu, ve kterém bylo zaznamenáno rozhodnutí Rady guvernérů ECB ze dne 28. července 2014.
- 4) Společnost Espírito Santo Financial (Portugalsko), SGPS, SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí jednu třetinu nákladů vynaložených Evropskou centrální bankou (ECB) v rámci řízení o tomto kasačním opravném prostředku a řízení v prvním stupni.